

Aegritudo Perdicae. Recognovit L. Zurli. Bibliotheca Scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana. Leipzig 1987, Σελ. XIV+24. Τιμή 15. -DM.

Τὸ ἐπύλλιον *Aegritudo Perdicae* εἶναι ἔργον ἀγνώστου συγγραφέως τοῦ 5ου αἰ. μ.Χ. καὶ παλαιότερον ἀπεδίδετο εἰς τὸν Δρακόντιον (*Dracontius*). Δηγεῖται τὸν ὀλέθριον ἔρωτα τοῦ Περδίκου πρὸς τὴν μητέρα του Κασταλίαν. Τὸ ἔργον ἐδημοσίευσεν τὸ πρῶτον (*editio princeps*) ὁ E. Baehrens (Λειψία, 1877) καὶ ἠκολούθησαν αἱ ἐκδόσεις τῶν A. Riese, Fr. Vollmer, S. Mariotti, J. M. Hunt (μὲ σχόλια καὶ ἀγγλικὴν μετάφρασιν), D. Romano (μὲ ἰταλικὴν μετάφρασιν). Τὴν παρῶσαν ἐκδοσὶν ἐπιμελεῖται ὁ Ἰταλὸς καθηγητὴς Lauriano Zurli.

Ἡ παρῶσα ἐκδοσις περιλαμβάνει Πρόλογον (*Praefatio*, σελ. V-XI), Βιβλιογραφίαν (*Conspectus Librorum* σελ. XII-XIII), τὰ *Sigla* (*Conspectus Siglorum et Notarum*, σελ. XIV), τὸ κείμενον (σελ. 1-13), παρατηρήσεις μερικὰς καὶ προσφωδιακὰς (σελ. 14-15), καὶ ἐν τέλει Πίνακα Λέξεων (*Index Verborum*, σελ. 16-24).

Ὁ πρόλογος διαιρεῖται εἰς: 1) ὑποκεφάλαιον 1, περὶ τοῦ ἐπύλλιου καὶ τοῦ συγγραφέως του: ὁ L. Zurli ἀναφέρει τὰς σχετικὰς ἀπόψεις α) τοῦ E. Baehrens (ὅτι τὸ ποίημα συνετέθη ὑπὸ ποιητοῦ τῆς σχολῆς τοῦ Δρακοντίου εἰς Β. Ἀφρικὴν, Καρχηδόνα δηλ., κατὰ τοὺς χρόνους τῆς κυριαρχίας τῶν Βανδάλων, πρὸ τοῦ 533 μ.Χ.) β) τοῦ Fr. Vollmer, ὁ ὁποῖος ἀρχικῶς ἀπέδωκε τὸ ἐπύλλιον εἰς τὸν Δρακόντιον καὶ ἀργότερα εἰς μαθητὴν τοῦ Φελικιανοῦ, διδασκάλου τοῦ Δρακοντίου, γ) τοῦ G. Ballaira, τοῦ εἰκάσαντος ὅτι τὸ ποίημα συνετέθη εἰς τὴν βησιγοθικὴν Ἰσπανίαν τὸν 7ον αἰ. μ.Χ. 2) ὑποκεφ. 2 περὶ τοῦ κώδικος *Harleianus* 3685 (εἰς Λονδίνον), τοῦ μόνου διασώζοντος τὸ κείμενον τοῦ ποιήματος. Τὸ κείμενον ὁμοῦς τοῦ χφ. παρουσιάζει πλεῖστα προβλήματα: χάσματα (*lacunae*), γλώσσας, ὑποβολιμαίους στίχους, ἐπαναλήψεις στίχων, μετακινήσιν στίχων, ἀθεραπεύτως παρεφθαρμένα χωρία (*crucis*). Ὁ ἐκδότης ἀναφέρει λεπτομερῶς τὰς διορθώσεις τὰς ὁποίας ἐπέφερε (σελ. VII-X). Εἰς τὸ τέλος τοῦ προλόγου (ὑποκεφ. 3) καταγράφει τὰς ὀρθογραφικὰς συνηθείας τοῦ γράψαντος τὸ χφ. (π.χ. f ἀντὶ ph, ti ἀντὶ ci κ.ο.κ.).

Εἰς τὴν ἀκολουθοῦσαν λεπτομερεστάτην βιβλιογραφίαν καταγράφονται αἱ ἐκδόσεις τοῦ κειμένου, ὁ Πίναξ Λέξεων τοῦ ἔργου (συνταχθεὶς ὑπὸ S. Rizzo) καὶ τὰ δημοσιευθέντα ἄρθρα, τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν *Aegritudo Perdicae*.

Τὸ κείμενον τοῦ ἔργου (στίχοι 290) συνοδεύεται (ὡς εἶθισται) ὑπὸ λεπτομερεστάτου κριτικοῦ ὑπομνήματος, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρονται λεπτομερῶς καὶ ἐπιμελέστατα ὄλαι αἱ διορθώσεις αἱ προταθεῖσαι ὑπὸ τῶν ἐκάστοτε ἐκδοτῶν καὶ τῶν διαφόρων μελετητῶν τοῦ κειμένου (ὡς οἱ W. Barbazz, C. Brakman, D. R. Shackleton Bailey, E. Courtney, K. Rossberg).

Τέλος εἰς τὰς μετρικὰς καὶ προσφωδιακὰς παρατηρήσεις μνημονεύονται τὰ κυριώτερα προσφωδιακὰ πάθη τὰ συναντώμενα εἰς τὸ ἐπύλλιον (συναλοιφή, ἀφαίρεσις, χασμωδία, συνίζησις, συγκοπή) καὶ αἱ μετρικῶς προβληματικαὶ λέξεις.

Ἡ ἐκδοσις αὐτὴ τῆς *Bibliotheca Teubneriana* χαρακτηρίζεται ἀπὸ ἄκραν ἐπιμέλειαν.

ANT. H. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ